

at optage en ny Laanedebat her, at vedtage en ny Laanelov.

Den højtærede Finansminister fremsatte i Gaar nogle Bemærkninger om Udlandets Opfattelse af Danmarks økonomiske Stilling. Han kastede et sorgfuldt Blik tilbage paa Valgkampagnens ubehagelige Dage og sagde mildt bebrejdende, at man havde kastet et for mørkt Skær over Danmarks finansielle Stilling, og at dette ikke kunde have været helt uden Betydning for fremmede Finanskredses Opfattelse. Jeg tilstaar, at jeg er en erklæret Kætter overfor denne Tro paa, at fremmede Finanskredses Opfattelse af Danmarks økonomiske Stilling skulde blive ubehagelig berørt deraf, at man fra danske Regeringsmænds og fra danske Politikeres Side giver usminket, klar og aaben Besked om, hvor vanskelige økonomiske Forhold vi staa i herhjemme. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette at kaste et Rosenskaar over disse ubehagelige Forhold — hvis overhovedet den Art Ting paavirker Udlandets Opfattelse — i noget højere Grad kunde paavirke den ufordelagtigt, idet det kan vække en vis Tvivl om, hvorvidt man ikke i Danmark er for ivrig for at dække over de virkelige Tilstande. Jeg tror ikke paa, at dette gør et saa overmaade stærkt Indtryk paa Udlandet.

Der er imidlertid en anden Ting her, der synes mig lidt foruroligende, og det er netop det, jeg tænker paa ved det midlertidige Laans Fornyelse til Efteraaret. Det, som kan gøre et ubehageligt Indtryk i Udlandet, er nemlig denne stadige Fornyelse, det, at man stadig vender tilbage til det fremmede Pengemarked. Naa, saa stor en Ting vil det vel ikke være der, at man forsøger det samme til Efteraaret, den Ting spiller vel ikke nogen overvættets stor Rolle med Hensyn til Udlandets Bedømmelse af os, saa jeg af den Grund skulde nære nogen Betænkelighed ved at gaa med til dette Laan i denne Form, naar det foreslaas fra den højtærede Regerings Side.

Den højtærede Finansminister har fremhævet, at Udlandet ikke har mindste Tvivl overfor os, at Danmarks Kredit ikke er rokket, at ingen tvivler om, at Danmark opfylder sine Pligter som Debitor. Naar han har sagt dette, er det kun en Gentagelse af, hvad den tidligere Finansminister har sagt derom, og jeg tror, at vi kunne være paa det rene med, at man i Udlandets Pengeverden er ganske klar over, at Danmark har baade Evne og Villie til at opfylde sine økonomiske Forplig-

telser overfor sine Kreditorer til Punkt og Prikke. Men der er heller ikke noget overraskende deri. Mere overraskende vilde det være, om der overhovedet kunde rejses Skygge af Tvivl derom. For hvis ærede Medlemmer ville se ud over den hele vide Verden, skulde de lede langt for at finde en Kulturstat, i alt Fald en Kulturstat med nogenlunde normale Forhold, hvor der paa dette Punkt vil blive rejst Tvivl fra Udlandets Pengemarkeds Side. Dette, at Danmarks Kredit er urokket, er en uomtvistelig Sandhed, og jeg tror ikke, der i en blot nogenlunde overskuelig Fremtid er nogen Fare for, at der skulde opstaa en egentlig Risiko paa det Punkt for Danmark. Det, der derimod ganske naturligt maa udvikle sig i udenlandske Finanskredse, er et vist Ubehag overfor en Stat, der driver fra Underskud til Underskud Aar efter Aar og fra Laan til Laan, der maa udvikle sig en vis Følelse af, at overfor en Stat, som stiller sig paa den Maade, kan man maaske spænde Buen en Smule strammere, end man ellers plejer. Men denne Følelse vil ikke blive stærkere, om Ordene falde paa den ene eller den anden Maade fra vor Side. Det afgørende her er kun det ene, om vi i Danmark tage os sammen til at komme ud af denne Laanperiode, denne Underskudsperiode, eller vi ikke tage os sammen til det, og det var det store, interessante Spørgsmaal, som det unægtelig i Øjeblikket vilde have stor Betydning at faa besvaret ovre fra Regeringsbanken, hvad man tænker sig at gøre i saa Henseende, hvilke Veje man ønsker at gaa for at bringe Danmark ud af den nuværende Tilstand.

Den højtærede Finansminister sagde i Gaar, at paa dette Spørgsmaal vilde han ikke komme ind, og dette synes mig til en vis Grad berettiget med Hensyn til selve Øjeblikket. Det er kun faa Uger, siden den højtærede Finansminister har overtaget sin nuværende Stilling, og han kan sige, at han har ikke haft megen Tid og megen Lejlighed til at lægge Planer, til at udarbejde Forslag eller lægge noget til Rette i saa Henseende. Det synes mig fuldkommen rigtigt og rimeligt, naar han fremsætter denne Betragtning overfor os. Naturligvis, nogle Hovedtræk kunde man vente, dem kunde man ønske allerede paa dette Stadium, men i hvert Tilfælde med Hensyn til en nærmere Angivelse er det ret og billigt, naar han kræver et vist Pusterum, inden han fremlægger en saadan for os. Desværre havde jeg imidler-